

Professional Report
Viola Lévai
Corfu Contact Festival
2026.08.27- 2026.09.04.
Greece

A háttér

Kontakt improvizáció tanárként és a magyarországi Kontaktland volt szervezőjeként utaztam a fesztiválra. A 2025-ös évtől kezdődően különböző országok kontakt fesztiváljait, jam campjeit látogatom meg, hogy tapasztalatokat gyűjtsek, jó és kevésbé jó gyakorlatokat szerezzek. A Corfu Contact Festival ennek a projektnek az egyik állomása volt. A teljes fesztiválon részt vettem és további 2 napot töltöttem még a szigeten kulturális körütekintés céljából

A Szigetről

Maga a sziget rendkívüli adottságokkal rendelkezik. Dús, buja zöld növényzet mindenhol a téli jelentős mennyiségű csapadéknak köszönhetően és változatos tengerpartok. A partról a szárazföld felé, a sziget belseje felé haladva különleges kis görög városokat találtunk szűk utcákkal, teli éjszakai élettel, igazi balkán életérzéssel. Nagyon érdekes azonban ahogyan a

turizmus urrá lett a szigeten. Az volt az érzésem, hogy itt van ez a különleges sziget és a helyiek kiszípolozzák, hogy minél több pénzt tudjanak leakasztani az ide látogatókról. Főleg a sziget déli részén félig kész vagy félig leomlott épületek sokasága tarkítja a tályat, sok a szemét mindenütt és az üdülőfalvakat is tessékklássék felhúzták valamelyik dombra összevissza egymáshoz képest. Némelyik étterem rendkívül drága és közép európaiként azért rendesen meglepődtem amikor cappuccinót kérve 3in1 kavarós nescafet kaptam, a limonádé pedig valójában egy citromos Fanta. Mintha a pénz szaga elnyomná az eredeti esztétikus természeti adottságokat, a sziget varázsát. Ennek megfelelően viselkednek sajnos a turisták is. Egy gyönyörű öbölben, két hely lábánál simán otthagyják a napi szemetüket napernyőt, papucsot, bűvárszemüveget. Mintha csak azt üzennék: szép vagy, köszönjük, mi fizetünk egy csomó pénzt, szóval csak jöttünk-láttunk, a helyiek majd rendet tesznek ha akarnak. És sajnos a helyiek sem tesznek nagyon rendet. Ők már elfáradtak szeptemberre a jöttünk-láttunk túristáktól.

Ebbe a sorba sajnos Korfu városa is beállt. Itt főleg este mozogtunk, mert napközben nagyon meleg volt. Estefelé megnéztünk néhány helyi látványosságot, majd bevetettük magunkat az óváros kis utcáiba. Sajnos az óváros nem igazán látszott a sok kalaptól, ruhától, képeslaptól és bazári műtűirtől, nameg az erős fénytől amivel megvilágították az árukat. Bármerre fordultunk emberek tömegei, áruk és éttermek. Nagyon érdekes volt.

Azért minden tőlünk telhetőt megtettünk hogy érintetlen helyeket találjunk. A strandok széles adottságai miatt messzire el lehetett sétálni, ahol már csendesebb volt, inkább a helyiek fürdöztek és sok emberrel össze is barátkoztunk. Együtt beszélünk ki a Korfu-turizmus jelenséget és filozofáltunk az emberiség lehetséges jövőiről a lenyűgöző naplementékben.

Arillas

Arillas az a város ahol a Corfu Contact Festival megrendezésre került. Ez egy északnyugati település, gazdagabb a déli településekhez képest, kevésbé zsúfolt, esztétikusabb.

Itt egy másik jelenségnek lehettünk tanúi, a Retreat-turizmusnak. Arillas egy olyan település, ahol tavasztól őszi különböző elvonulásokat tartanak. Tantra, Intimicy in touch, Extatic dance, Kontakt improvizáció, stb... Az ide érkezők nem feltétlenül csak egy eseményre jönnek, általában tovább maradnak és egymás után látogatják az elvonulásokat.

Így az Arillasban megrendezett Corfu Contact Festival egy volt az Arillasban megtartott retreatek közül.

A fesztiválról

A fesztivál tematikája "land and water contact improvisation festival", ami magában foglalta, hogy szárazföldön és vízben is táncoltunk kontakt improvizációt. Valójában ez a vízi kontakt keltette fel az érdeklődésemet és ezért esett a választásom erre a fesztiválra. Ez egy teljesen új világ volt számomra, kíváncsisággal és izgalommal töltött el a megismerése.

A fesztiválra rendkívüli tanárok érkeztek. A napi három órás intenzívet Anjelika Doniy tartotta, aki könnyed mégis erős személyiségével meghatározó alakja volt a fesztivál gerincének. Ő egy a hatvanas éveiben járó nő, aki rendkívül mozgékony. Minden jamen

részt vett és minden nap kaptunk tőle valamilyen bölcsességet mind mozgásban, mind szóban. Más tanárt nem emelnék ki név szerint, mert valójában mindegyikőjüket kiemelhetném. Mindegyikük más tudást és bölcsességet hozott a táncterre a maga világából. Nagyon megnyugtató volt, hogy ilyen tisztán képviselik a kontakt improvizáció alapelveit és közben érdekes ahogy megtalálják a saját érdeklődésüket és kibontják azt a mozgás világában.

Annak ellenére, hogy a tanárok intenciója és jelenléte a táncot és a táncon keresztüli kapcsolódást táplálta, a résztvevők különböző jelenléttel és céllal vettek részt a fesztiválon. Érzékeltetni lehetett, hogy több résztvevőnek ez a fesztivál egy a sok fesztivál közül amire Arillasba érkezett és hogy valamiféle spirituális úton vagy önkeresési folyamatban van. Így ezt a fesztivált valaki ismerkedési lehetőségnek, valaki spirituális utazásnak, valaki intim kapcsolódási programnak fogta fel.

Én még csak olyan kontakt fesztiválon voltam életemben, ahol a jelenlévők legnagyobb százaléka tisztában van a műfaj sajátosságaival és a táncon keresztüli kapcsolódás és abban való fejlődés céljáért látogat a fesztiválra. Persze a közösség, az együttlét, a játék, a tudatos intimitás mind részei voltak az ezt megelőző fesztiváloknak is, de azokon nagyon tisztán és érthetően voltak kommunikálva határok, keretek és azokat a résztvevők tiszteletben is tartották. Én ezek között a határok között érzem biztonságban magamat, ezért több ponton kihívást jelentett, hogy vajon az aktuális táncpartnerem ezen a fesztiválon milyen szándékkal ér hozzám, mozog velem, stb...

Próbáltam bizalmat táplálni az emberek felé, de mindig ott volt a kisagyamban egy fajta éber figyelem a szándékok érzékelésére. Érdekes volt, mert az órák és jamek utáni visszajelző körökön gyakran elhangzott a "magical" kifejezés. Ismerem ezt az érzést korábbi fesztiválokról, de érdekes módon attól hogy nem tudtam teljes mértékben elengedni magam a kapcsolódásokba, ezen a fesztiválon elmaradtak a magical élmények, sőt nem is tudtam átérezni mások varázslatos élményeit. A megosztókörökből és a táncokból is hiányoltam a tudatos reflexiókat, a valódi mondanivalókat és valamiféle leföldeltséget. Néha próbáltam behozni ezt a megközelítést, de nem volt könnyű a sok lebegő test és mondat között megtalálni az én élményem helyét.

A vízi kontaktról

A vízi kontakt világa egy teljesen új dimenziót nyitott meg számomra a kontakt tánc műfajában. Összesen 3x1,5 óránk volt különböző csoportokban ahová előzetesen jelentkezünk. Az én csoportomat Manuela Blanchard vezette. Ez egy haladó csoport volt,

így a résztvevőktől is sokat tanulhattam. Éreztem hogy ennyi idő alatt éppen hogy csak megízlelhettem a műfajt, de sok minden átjött így is. A vízközeg miatt máshogy működnek az érintések és az irányok, a szándékok és a véletlenek és meg kell hogy mondjam, még az idő is máshogy telik a vízben. Természetesen valamelyest átemelhető volt a vízben tapasztalt világ a szárazföldre, de bennem mégsem történt nagy összeolvadás vagy "aha" élmény, mert az volt az érzésem hogy a szárazföldi és a vízi alkalmak túlságosan távol vannak egymástól.

A vízi kontakt egy a fesztivál területéről 15 perc sétára eső medencében vagy a szintén 15 perc séta távolságra lévő tengerben zajlott, a jamek, órák pedig a fesztivál területén.

Szívesen kipróbáltam volna egy jamet a medencében, vagy szárazföldön és vízben, szóval valahogy jobban integrálni a két világot. Erre egyébként volt is próbálkozás egy tengerparti jammal, de valahogy ott sem láttam egymásba fonódni a két világot, ott inkább a tenger vette át a fókuszot, hiszen mégiscsak hullámszik, csapong. Ezen a jamen lassan besétáltunk a vízbe együtt egy sorban állva, de az volt az érzésem hogy egy Round-robin forma, vagy valami amivel folyamatosan váltogatjuk a víz és a szárazföld lehetőségét és koncentrálnak a csapat figyelmét pl egy körrel, egy jobb kiindulópont lett volna a tengerparti jam megteremtésére.

A közösségről

A kontakt fesztiválokat azért is látogatom, mert a közös táncok, étkezések és jam utáni beszélgetések egy közösséget is teremtenek. Az volt az érdekes, hogy itt ez is elmaradt az én megítélésem szerint.

Ennek oka lehetett, hogy nem mindenki a fesztivál területén lakott. Csak néhányan kaptak szállást a Gayatri Mandir területén található kőházakban (mi ezen szerencsések egyikei voltunk), a többiek a környékbeli glamping területen, vagy séta, esetleg robogó távolságban lévő apartmanokban találtak szállást. Az esti jamek után mindenki hazament, nem volt közös bandázás, beszélgetés.

Nehézség volt, hogy nem volt egy olyan közösségi hely ahová le tudtunk volna ülni közösen ebédelni a melegben. A földön és néhány asztalon, itt-ott kicsit kényelmetlenül fogyasztották az emberek az ebédjüket. Reggelit és vacsorát magunknak biztosítottunk, ami miatt lejártunk a városba, külön-külön időpontban és helyszíneken ettünk.

Mi magyarok hatan voltunk akikkel közösségben éreztem magam. Négy diák a BCDC intézményéből, a párom és én. Azt hiszem sok furcsa pillanaton átsegített minket, hogy mi ott voltunk egymásnak.

Összességében nagyon érdekes élmény volt a fesztiválon való részvétel és hálás vagyok a szervezőknek, hogy segítettek engem az Erasmus szerződésekben, a szálláslehetőségek megtalálásában és közben tartották a fesztivál folyamatát. Azt abszolút el lehet mondani, hogy a programok közben voltak tartva és a szervezők minden felmerülő problémát orvosoltak a háttérből, hogy a fesztiválozók zavartalanul táncolhassanak.

Köszönöm az Erasmus+ támogatást, igazán sokat tanultam a mobilitásból!

Lévai Viola
2026.09.11.

